B.01.06.01.Ⅲ.1

FEMC
52→57

អនិសង្ស បរិក្ខារ

[illegible]

FEMC
55

1/2

អភិធម្ម ៥ បរិច្ឆេទ ទី ៣

៚ ៕ សព្វញ្ញុ យុត្តាយ ថា យោគ តេ បញ្ញាល សភាវតោ ចិត្ត ចេតសិកា ធម្មា តេសញ្ញិយ ថារ ហារ ៗ ហៃ មហាសាធុសប្បុរស ដ៏ធំប្រាជ្ញា ព្រះមហាអនុរុទ្ធាចារ្យ ស្តែង ប្រកប ដ៏ប្រាជ្ញា គឺចិត្តចេ

តសិក ក្ខ ក្ខេ តោ្យ ត្រូវ តំរើអញ្ញា ឈ្មោះ ហើយ ផ្ដើ ស្លេប ទេស្នា តដ ព្រះ តេរ ឈ្មាក់ ដេះ ៗ វេ ទនា ហេតុ តោ តិ ម្រឹគ្រូ ពាល បុណ្ណោរ តុ តោ ពិតុបា ធិរ សេនេវសកិ ៈ

ហា . គាបនិយ តេ ៗ តត្ត វេទនា បតិ ហេ តាវ តេ រ ធម្ម វេទនា សុខ ទុក្ខា អទុក្ខម សុខា បេតិ ៗ សុខ ទុក្ខា ហោ ម្ល ធោបទសនិ បេក្ខា តិបតេ ទេ ទ បញ្ញាមសា ហោតិរ

ព្រះមហាអនុរុទ្ធាចារ្យ ទេស្នា វេទនា ហោ ត ត្រ ក្នុញាសរវត្តខៀ បក្តើ្ត ត្រ តំបេះ និងចិត ៗ ម្ដុល បិតា ទេស្នា រ ឃិ ព្វៀជ តាតោ្យ បំរើ្មក ខែ ព្រះ តិរឈ្ណា កាមាដ

រ ដ៏ទ្ធ តា តិវត្រា ក ក ពោរ បស ប ទិ បេក្ខា ពព បតា ដ្យៀ ប ដាវ ដ៏ ៗ តាំ សតិ្ថ ប្រាជ្ញា ចាដិ ជ័ទទ្ធុល ទ្ធតា ក ក្ខ ចាភិ្ខ អភ្ធ ក្តើប សវេទ្រួតា ក្ធិ តាស្មា ដ៏ជ តើត ភ ក វេទនា ធោបទសិ តេតា

ឱ ខ

ទនា អទុក្ខមសុខា វេទនា ចាតិ ។ សុខំ ទុក្ខំ ឧបេក្ខា សោមនស្សំ ទោមនស្សមិតិ ច ភេទេន បន បញ្ចធា ហោតិ ។ តត្ថ សុខសហគតំ កុសលវិបាកំ កាយវិញ្ញាណំ ឯកមេវ ។ តថា ទុក្ខសហគតំ អកុ
សលវិបាកំ កាយវិញ្ញាណំ ។ សោមនស្សសហគត ចិត្តានិ បន លោភមូលានិ ចត្តារិ ទ្វាទស កាមាវចរ សោភ ណានិ ។ សុខសន្តីរណ ហសនានិ ច ទ្វេតិ អដ្ឋារ
សកាមាវចរចិត្តានិ ចេវ បឋមទុតិយតតិយ ចតុត្ថជ្ឈានសង្ខាតានិ ចតុចត្តាលីសមហគ្គត លោកុត្តរចិត្តានិ ចេតិ ទ្វាសដ្ឋិវិធានិ ភវន្តិ ។
ទោមនស្សសហគតចិត្តានិ បន ទ្វេ បដិឃសម្ប យុត្តចិត្តានេវ ។ សេសានិ សព្វានិបិ បញ្ចបញ្ញាស ឧបេក្ខាសហគតចិត្តា នេវាតិ ។ សុខំ ទុក្ខំ ឧបេក្ខាតិ តិវិធា តត្ថ វេទនា
សោមនស្សំ ទោមនស្សំ ឥតិ ភេទេន បញ្ចធា ។ សុខមេកត្ថ ទុក្ខញ្ច ទោមនស្សំ ទ្វយេ ឋិតំ ទ្វាសដ្ឋីសុ សោមនស្សំ បញ្ចបញ្ញាសកេតរា ។ ហេតុសង្គហេ ហេតុយោ នាម លោភោ ទោសោ មោហោ

មោហោ អលោភោអទោសោ អមោហោហេតូ ។ ឆយិមេ ហេតុ ។ តត្ថបញ្ញត្តិនត្ថិ បញ្ញាបនាសំយុត្តំ បុគ្គលោ នោហេតុ អាសវាសវេន អញ្ញាវស អហេតុកា ទត្តា ជិតាប ។ សេសា

និសញ្ញាជិបិ ឯកំសត្តកទុក្តាជិ សហេតុកា។ ធម្មា ។ តត្ថាបិទ្វេ ហេតុកាបិត្តា ឯកហេតុកា ជិ ។ សេសាជិ នសំ អកុសលចិត្តាជិ បទ្វេ សម្បយុត្តា នសម្បយុ

ត្តានិ ។ ទ្វេ សតាអាវបរ សោភណា ជិ ចេត ណាសិត ទ្វិហេតុកទុក្តាជិ ។ ទ្វេ សម្បយុត្តា អាវចរ សោភណា ជិ ចេវ បញ្ញត្តិ មហាគត លោ

កុត្តរ ចិត្តាជិ ចេត សត្តបតាឡីសតិ ហេតុក ចិត្តាជិ លោភោ ទោសោ មោហោ ហោន ហេតុអកុសលា ត យា អលោភោ ទោសោ មោហោ ន កុសលា ព្យាកតា

តាចាឡីសហេតុក ទ្វេរសហេតុកា ទ្វេទ្វេសតិ ទ្វិហេតុកមត្តា សតបតាឡីសតិហេតុកា ។ នេះជិស្រើស៊ប្រកតិអាន ១ ៦ លោភោ ទោសោ មោហោ អលោភោ អទោសោ អមោហោ ហេ

ថោ សោះ ក្រុង គតសត្វ ព្រំ ញ្ញារ សោម្ស ដែល គ្រូ ព្រំ ធ្មុំ ហោភ ហោភ ឆោះ ឡូង ។ អស្ចារ្យ អាត្មា បប ហាស ព្រាន ឯករាជ សំអៀត អាមាត្យ ស្មាន ឆោះ ម៉ះ ហិ អា ហើយ គ្រូ នូវ ឯង ពេ ក្រៀត ប្រើ ច្រើន ទៀត តាំង ដើត ដែង សត្វ

ដំ ញ្ញារ ទឹង ប៉េះ ផ្ទេង ប្រុង ឯង ឯង បំ ឯង បញ្ញ តាំង ងត ខសៀ ស៊ី ឯ តែ ឯង បង្កើត ត្រាញ ញាតៅ ២ ហោ ឯ ។ ៕ ដះ ហោ ឯ ហោរ សោ ភា ទិ អោ ហោ សោ ត ហោ តា ទិ

ភៈ ឆោះ ទ ផ្ទេ ឯ ឯ ផ្ដុំ តា ត្រូវ តា ភូមិ សង្ខារ ទេះ ហោត ទិង ផ្អើ ភូង ព្រះ ពុទ្ធ ព្រះ ធម៌ ព្រះ សង្ឃ ទ្វៀត ទរ គៅ ហាស អត្តសល ទ្វល ត្រូវ តែ ឯ ង ចំ ង ត លើ ឆ្នះ

ស ត្រីង ស ន ផ្ទើ ឯ ទ ភព្វ ក ត ទ ស្រ្វ ទ្រូប ភ ឯ ង ផ្ទើ ទំ ពើ ឆាក្ស លល បះ ឯ សៀ ទ្រូវ ប្រើ ប្រើ ហា ៖ តា ទ្រូប ឌិះ ឯ ឆោះ តា ហាស អាយុ ស ត ល តា ស្ស្ន ទិ ង ទិ ព្រះ ផ្ទ

ស្រ្ត អាហារ ញ្ញ ទំ ស ក្រ តាំ ហារ ទេះ តែ ៗ ទៀ តា ត្ន ឯ ៗ ទៀ ឆោះ អាង លេខា ៖ ហោទ សផ្ទេទ ផ្ទៀ ទំ ទំ សៀទ ភ ង៉ ស្ចាប់ ទៀ ទេះ តា ទិ គ្គិ ង ខ្លួន លើ ឯ ង ស្លាប់ ទៀ ក តា ស្ម តា ទិ គ្គិ ង លើ ឯ ង ស្លាប់

កំរបស្តែកពស្យាតដីង្ហ៏ដង់ស្បៀ ។ ហេតនោះហោង កុំឲ្យសត្វគ្រំហ្មា ស្រែលេញត្រូវបំនង បញ្ចាំង កនពេតស្បៀ ឲ្យមានបិតនោះចំសាភ្ញា ត្រៀត្រូវរំពៅ ដកុំសលដលបុន រំពុតកន
ព្រះស្រៀវត្ថុវៀរ សំព្វព្យ៉ោ ដាដ់បិតាលត្រូវកុំបិឲ្យ តាតេបស្បៀ ។ រំរំ នៅសោនោះតែដប្យ៉ោតបៀន ហិដ្ឋា ពាក្យប់ហាតជិះតកៀ មានចតនោះហ្មះរំដំង្វើដ
នោះក្ដិតល្អបព្រៃប់តៀក្ដិ កាដិដសំហ្មាបតៀក្ដិ កាចតនោះមិនរសុ្រតណា តៀតលតេបស្បៀ ហេត ស្ស្រាក្ដាអកនោះ មានមិតនោះឈោះនោសោ
ហាដ ។ រំបិតត្ថក ៣ ដ៏ព្វកនោះ ស៊ីដតៅដិ ដ៏ស្តដតិពាអតា នៅវតាបកភាប្យនៀដហោង ។ អប្បហ៍ត្បបព្រះនេវជាក តាដិដសំហ្មប់ព្រះពាដ
ឲ្យស្ស៊ាប់ហៅដដិ៏ កដិ៏យកខ្នួនភាព្រះពាដឯដ កព្រះនេវជាតិនោះម បិរៀអាហ៍ សព្រះពាដដដិ៏ឲ្យព្រះអដិកាដ់ រំព្រះតអានបនហេតព្រះអដិមានព្រះក្ដាណាអស្សរំព្រះនេវភាតនោះព្រ

ៈអរ ស្តុ ត្ថុរ តជតតា ហ បើរញាំងរដ្ឋ័នេះ ត្រៀតតំដើ ៈដាត់ បែក ច្រូង ស្វាប ហោង ដើញព្រះអង្គលើកព្រះហត្ថ ខាងឆ្វេង ស្ទាប ស្តេចមកាដទ្ធលម្ល ធោះត្រូវ ខ្មៅជើងព្រះអង្គ បែក ក្លៅ ញប់បែញ ឈាមប្រ៊ុះ

ជប្លើតទុយ ១ ឆ្កែត្វារំពើត្វទោះ ត្រូវព្រះ ជនៅ ឯ តាំងញ ពោរសៀវភៅកិត្វជា ឲ្យតាមហារំ ទឹបីគនិទុក ឆ្ញ ហោង ។ គារសោកោឆោះ ហេតុពីតន្ន

លញ្ចូរ តាគាតអំណោយ ឯងឆោះ មិនតើលឆ្អែត ឆ្អង មិនតោលស្លាស្បៀ ត រអាងជិតឆោះ សាក្សីត្រូវ តាអនិ ជិអំណោយ ឯង ១ សាហោង ដេះហោងហោ

ហោភោ ៕ គារមោហោតោះ បន្តាត អាងជិត ឆោះមិនទៅក្រុងស្បៀ អាជ្ញាជយល ឯ ទុំខ្លួនជេះហ្បិអ សាដេត្ត ឆើញយកខ្លួនឆោះនៅសំឡាត់ ព្រះពា

ជព្រះ ឆន្ទិព្រះសង្ឃ មិនតែលតាងខ្មៅ សំអាតតាំងឆ្មេះ ប៉ុន្មៀត្រៀង ជិង ព្រះពុទ្ធសៀយកតាំងព្រះពាជិ ចង្ក្រង់ អាតាតមុំ ខ្យា ឆាង ហាំបង្គំសបំពីង ទេតាការចា គរាបលុះតែតំអរយុសនៅ

បុរុសកណេះហៀងដំតែងដណារ សុះក្បូរសង្ឃ្យាតិនោះ ប្រែកតិហោង ។ គាររោសោះនោះសោត កុមតិនោះប្រាសេសេងត្តុតហង ចាស្លំខងសោតអាង្វំលេតខតទិងនោះអតិវិញបាន បុរុសកនោះ
សោតនោះព្រះពង ក្តីព្រះបច្ចេកពោធិរិវហាន ឱ្យ ហ្សា សំដំតែតសើវនែងអតិនោះហោង ។ ហោវប្រាស សែទ ក្តីយបតិកបាហ្យហោង ។ តប្រាស តតិហោ
តិបានិនាថ បដំសន្តិកាវតីវដ្ឋខងសំង្យងសវះខលា ឃិនសាយ្យ ឧទុសខសម្ឃ្យំ ដំប្តូរបំរិវគោពោង្វិង ដូវខតង វម្មគោបតាវសេន បុគ្គិសវដាំនិភាវន្តិ ។ បដំ្ឋសន្តិចតិ
វកិ ដ៏វឧបញ្ញវញាណ ញ្ញាណនោវសេខ បងៃ តាលិនសង ញ្ញញ្ញាណតោឡោវវេតិតញ្ញេ វតក្តុទេ្ទិបំក្លាស អាកតិ សង្គិវណា និបេវវិឌ្ឍំ មហាវាគានិ ឧវ
ប្រកាប្រឹក្សារបាតាកិបេតិ ឯកជវសតិបិក្លានិ បដ្ឋំសន្តិកាវតាតិ បុគគាញ្ញដំនាប ។ វវវ៉ឧកញ្ញដំរុងខទេ្វ តទិងសខ សវឈាយាខត្ថសាយខដុសខ សង្ឃំដំប្តូខកប្បុងិ ទ បតិណិសន្តិ ។

ណកិច្ចានិ ។ មនោទ្វារាវជ្ជនមេវ បញ្ចទ្វារេ វោដ្ឋព្វនកិច្ចំ សាធេតិ ។ អាវជ្ជនទ្វយវជ្ជិតានិ កុសលាកុសលផលក្រិយាចិត្តានិ បញ្ចបញ្ញាស ជវនកិច្ចានិ ។ មហាវិបាកានិ ចេវសន្តីរណត្ត
យញ្ចាតិ ឯកាទសតទារម្មណកិច្ចានិ ។ តេសុ បន ទ្វេ ឧបេក្ខាសហគតសន្តីរណចិត្តានិ បដិសន្ធិ ភវង្គចុតិតទារម្មណ សន្តីរណវសេន បញ្ចកិច្ចា
និនាម ។ មហាវិបាកានិ អដ្ឋបដិ សន្ធិភវង្គ ចុតិតទារម្មណវសេន ចតុកិច្ចានិនាម ។ មហគ្គតវិបាកានិ នវបដិសន្ធិភវង្គចុតិវសេន តិកិច្ចានិនាម ។
។ សោមនស្សសហគត សន្តីរណ សន្តីរណតទារម្ម ណវសេន ទុកិច្ចំ ។ តថា វោដ្ឋព្វនញ្ច វោដ្ឋព្វនាវជ្ជនវសេន ។ សេសានិ បនសព្វានិបិ ជវនមនោធាតុត្តិក
ទ្វិបញ្ចវិញ្ញាណានិ យថាសម្ភវំ ឯកកិច្ចានីតិ ។ បដិសន្ធាទយោ នាមកិច្ចភេទេន ចុទ្ទស ទសធា ឋានភេទេន ចិត្តុប្បាទា បកាសិតា ។ អដ្ឋសដ្ឋិ តថា ទ្វេ ច នវដ្ឋ ទ្វេ យថាក្កមំ ឯកទ្វិតិ

ករុញា ករុណាតិទ្ធរេ ។ ចក្ខុវិញ្ញាណធាតុ ចក្ខុវិញ្ញាណំ សោតវិញ្ញាណំ ឃានវិញ្ញាណំ ជិវ្ហាវិញ្ញាណំ កាយវិញ្ញាណំ មនោវិញ្ញាណន្តិ ឆ វិញ្ញាណានីតិ វុត្តំ ។ តត្ថ ចក្ខុវិញ្ញាណញ្ចេវ ចក្ខុវិញ្ញាណំ តថា សោតាទយោ សោ

តវិញ្ញាណាទីនិ ។ មនោវិញ្ញាណំ បនកាវតិទ្ធិបវចត ។ ត ត្ថបញ្ញាវា ចេនចក្ខុញ្ញាណសម្បយុត្តសង្ខាតេ ភេ ទនកាមាវចរំ ជវនតាទលក្ខណវសេន ឆ បក្តា

ផ្ទុស ចិត្តានិចក្ខុញ្ញាណេ យថាវុត្តប្បវត្តិ ។ ត ចំបញ្ញាវា ចេនសោតាទិញ្ញាណានិវសេន សោតញ្ញាណាទីនិ ញ្ញាណេសុ ចប្បត្តាន្យសង្ខាកាវុត្តិ ។ សព្ពាវាបិបញ្ញ

ញ្ញាណេសបត់ បញ្ញាសវិតាកានិ តាហវប្បវចនេកតោ ចនិតញ្ញានិ ។ មនោញ្ញាណេបន មនោញ្ញាណចេន បញ្ញាបញ្ញាស ចេនតាទលក្ខណវសេន សត្តសដ្ឋី ចិត្តានិគវុត្តិ

ឯតានិ ចតុ អដ្ឋ គតិកាវុត្តិ បតិវសេន ញ្ញាណានិចុត្តានិ ។ តេសុទ្ធិបញ្ញាណាសាតិ បេចមហាគត លោកុត្តរជវនានិ បេតិឆ ឆតិសិ យថាវុត្ត សេតញ្ញានិតាចិត្តានិនាម ។ អនោធាតាតិតាំបនំ

ដ

ញាណិកំ សុខសក្កិរណ ពេដ្ឋាវដកាមាទបរជំរតាដិ ឆញាណិកាបិត្តាដិតាច ទីបេត្វាសហាគត្តា សង្ក្រណេចហារខាកាដិ ឆញាណិកាដិបេទញាណ ខនិមុត្តាដិញ្ញ ។ ដវ័បហាតតីទបាកាដិញាណទមដិបុត្តាដេទភា ៗ ឯ
កាញាណិកាចត្តាដិបញ្ចញាណិកាយ ឆញាណិកាទដិបុត្តាដិ ទដិបុត្តាដិប សព្វបាដតតិស៏ តតីចិតណា ឯតតតិស៏យចិតា មំ ដសំណាដវ៌ណាបេតិៈបញ្ចណាបរិដិបយោ ៖ អាំល
ឫណាដិតាចទ្របារម៉ដ សញ្ញារម៉ដ តញ្ញារម៉ដ ណេដ្ឋ រសាវបដ ឆោដ្ឋញ្ញារម៉ដ ឆមាវគាញ្ញោត ឆពិញាដិភាវក្តិ ៖ តត្តទ្របមេទទ្របារម៉ដ តតិសញ្ញារមណាដិដិ ។
ឆីញ្ញារម៉ត់បដបសាធ៖សុខុមទ្របដិក្តិបេត្តសិក្ខ ដិញ្ញា ដបញ្ចាតិវសេដ ពិញ្ញសតិយត ។ តត្តបត្តញាតាបិត្តាដំ សពេស ញ្ញទ្របមេទ អរវម៉ណ តញ្ញបក្ខុបដ់ ។ តចិសោតញា
ទិតាចិត្តា ដិដញ្ញ សញ្ញដិយោបក្ខុបធាយទ ។ បតោញាណិកាចត្តាដំ បដជតិឆញ្ញ បញ្ញបដ់អាតិតា ឆតតុកាល [illegible] តញ្ញា យចិតាបំ មាលក្ខណំហោតិ ។ ញាណដិបុត្តា ដញា បដិ ឆ្កិកាទតិបតសភិតាដធំ

ន្ទ្រិយាភិលក្ខណ យោភាយេនភវន្តរេ ឆព្វិធាភិហិតំបច្ចុប្បន្នំ បតិតំបញ្ចតំ ភាគំភាគញ្ញុតំ បុប្ពិបត្ត ភតិដ្ឋិតំ សម្មតាលម្ពណាហោតិ ៕ តេសុបដ្ឋិតញ្ញាណានិនិ យចិតកម្មព្រួវាជិ ឯតោកាលម្ពណានេវ ៕ ឆព្វោ
ធាតតិតំបនព្រិធាបញ្ចាលម្ពណំ ៕ សេសានិកាមាវ ចរាវចរានិ ហសនចិត្តញ្ច សព្វានិកាមាវចរាលម្ពណានេវ ៕ អកុសលានិចេវញាណំ វិប្បយុត្តកាមាវចរវដ្ឋិត
និចសោតកុត្តីរវដ្ឋិតានិសព្វាលម្ពណានិ ៕ ញាណ ណសម្បយុត្តកាមាវចរៈ កុសលានិចេវ បញ្ចមជ្ឈានសំ ខាតបរិញ្ញាតាសសញ្ញាវវហ តបតី ដលវដ្ឋិ
តំ សព្វាលម្ពណានិ ៕ ញាណសម្បយុត្តកាមាវចរក្រិយា ខត្តានិចេវក្រិយាភិញ្ញាច អរហ វជ្ជេត្វាសព្វានិសព្វាលម្ពណា និ ៕ អរូបេសុទុតិយចតុត្ថានិមហគ្គតាលម្ពណានិ
៖ សេសានិបខបរាកគតខត្តានិ សព្វានិបិបញ្ញត្តាមលម្ពណានិ ៕ បញ្ចសម្បយុត្តកម្មិ ឆខត្តានិបហតេ ឯកាទសកោហារេ អដ្ឋនិញាណកោបរេ វសាភត្តិរ បតន្តិ អ ពុបត្ត ដលនិតោបញ្ច សព្វត្ថាបេ

តត់ត្តុកា ឥត្តុសង្គហោ ។ វត្ថុសង្គហេ វត្ថូនិ នាម ចក្ខុសោតឃានជិវ្ហា កាយហទយវត្ថុ ចេតិ ឆព្វិធានិ ភវន្តិ ។ តានិ កាមលោកេ សព្វានិបិ លព្ភន្តិ ។ រូបលោកេ បន ឃានាទិត្តយំ ន

ត្ថិ ។ អរូបលោកេ បន សព្វានិបិ ន សំវិជ្ជន្តិ ។ តត្ថ បញ្ចវិញ្ញាណធាតុយោ យថាក្កមំ ឯកន្តេន បញ្ចប្បសាទវត្ថូនិ និស្សាយេវ បវត្តន្តិ ។ បញ្ច

ទ្វារាវជ្ជនសម្បដិច្ឆនសង្ខាតា បន មនោធាតុ ហទយវត្ថុំ និស្សិតាយេវ ។ តថា អវសេសា បន មនោវិញ្ញាណធាតុសង្ខាតា បន សន្តីរណមហា

វិបាកបដិឃទ្វយបឋមមគ្គហសនរូបាវចរវសេន ហទយំ និស្សាយេវ បវត្តន្តិ ។ អវសេសា កុសលាកុសលកិរិយានុត្តរវសេន បននិ

ស្សាយ វា អនិស្សាយ វា ។ អារុប្បវិបាកវសេន ហទយំ អនិស្សាយេវ បវត្តន្តិ ។ ឆវត្ថុនិស្សិតា កាមេ សត្ត រូបេ ចតុធា តិវត្ថុនិស្សិតារុប្បេ ធាត្វេកានិស្សិតា មតា ។ តេចត្តាឡីសនិសាយ

FEMC
55

2/2

សមទិសបុណតត្តា: ក៏ខ ៤

៕ ៚ ចតុឡាដាងប៉ម៉ែវ កញ្ញាក៏ដ្ឋិហ៊ាំបុត្តិច កូម៉ប៉ុត្តិលកែណ្ណេងបញ្ញបរជិយាទិត៌ បវត្តសិដ្ឋិហ៊ាំឆាប បតកឌ្គ បវត្តយ បវគ្នាទឹ សំហាស់េង យតាកត្ត្រ ក្តោកង្គ ។ អហ៊ាំរអញ .ករូជ កក្ខេ ហ៊ៀសដ្ឋិហ៊ាំ ត្រូវ

សគ្រោះឪត្តប៉ ត្រ់ត់គ្រោ ចតុឡាដាង ផែត់ដែត
គ្រោះបវត្តសដ្ឋីហ៊ាំ ឆាប តឈ្មោះបវត្តសគ្រោះ ក៏របៀប
កង៉ះ ខ្សែ ៗ ក្រោះ ក្តមិបកាលកោលេង គោរុបំផែកក្រុងដិដប

សញ្ញដដ្ឋហ្សា ~~តកិងវ យតាវក្តុងយេងកោរ្យូវ៉ែង ត៌ក្យរគោ~~
យកត្រូវត់ព្រឹត ផែចតុក្ខហ្សា បកសិដ្ឋិបវត្តសំព្ធព្រែតសង្គិដ
កល សហាសេង គោរុត្រូវសគ្រុប យតា សំរ្គុវគោ គោរុត្រូវសំក្សែតេត

~~សង្ឃៀ ប្រោះបវគ្នាទិ~~ កដ្ឋិដ្ឋ សំតើដ សដ្ឋីហ៊ាំត្រូវសគ្រោ
ដ៏ បវត្តកាល បញ្ញបរដិយាទិត់ តកកត់ត់កាលឯង
មាង រិយើជដិដ សំតេដ្ឋ គ្រោះ គោរុប្រការអរហ្សាឡេះហោ

ដ៏ ។ ពុក ចតុងឆង តតញាសងធាតប ញាព្រូវ យតាំរហ៊ាំរដ្ឋ ទកាវិត រណោ ត៌ងិតព្យា ផា ឌនស់ ១ តារធា រេង បងេត្ត ~~តចិតាព្ធិសំរាវ យេក្ខ តិសិ សំគ្នី បញ្ញុំ គ្រុងសេរ បេ កិក្ខ~~

ញុ

គោះោះ គិតិត្ត ស្រីយរ គ្រោះផលគ្រោះត្ថិ ទូបត្តាកាបវិដ៏ផាង កាបបញ្ញត្តិហេតុត្រោត ហេតុ កាបត្រីយោ គោរត្តា កាដទុក្ខគា ។ វិរុទ្ធ ទតក្ដហ្មា អាដ ៧ កុំជើតទតក្ដហ្មា អាន ១៤ ភាបើជិដស្រីត្បែរ

តារុក្ខការ អាន ៥៤ គេតព្រត ក្មរង្គំ ៤ ហោ ជិ ។ ស្បៃ ជិដលេដ អបារសំតើដប្រីត ព្រះដជិក្ដហ្មា អាដ៦ គដិដយកឯគ ងា ចាយគាវត្ថេ ឆោះ៦ អរបឆោះ៦ ខញោនឆោះ៦

ទឹកឆោះ៦ គោបព្ទ្រ កុំបើគតពត្រិតខសែ ឆោះ៦ ពុញ្ញរ ក្ដហ្មាសិដ អាដ៦ អំឫក្សា គេលុះ ហោដ អគទ្រាដ កាឃ្វិតដ អាដ ព្រតក្ពដទបិសទ្រោះ ។ វិពត្រិឆកុំជើតក្ដហ្មាឆោះ

អាដ ៣ដ៏ព្រត ១ ហោវតាំបដិមិត ១ ហោវ ត តដិមិត ឆាហោវតាំដិមិតឆោះ កាហ្មបើជិជិ ស្មាប់ឆោះ ឆោះកាប់ ក្យប្តិបមិញ អើ គាវាយលក្សបគ្បេ គាដ គាវុស

តែពដបតដិដ គាប់ដិដ ទាត់ ជិបញ្ញទញ ហោដ ឆេះ ហោដហោវ តាំបដិកិត ឆាហោវ តត ៤ ដិមិត ឆោះ ឆោះក្ខវសពថ្ងៃ ឆោះ ថ្ងៃរវ តើ ម្ដង២ ដិ ញ ឆោះប ផ្កាប សេបក្តិ គោក្តិ ឆោះបញ្ញា ឥយ ភ្ា

[illegible] ក្ដុះ ក្ដ [illegible] ហើយ លោក្ត យ ត់ព្រា ញ តៀ តៀវក្រូវ រវមារ បិ ក្ដុំរ៉ាប ឃង តៀ បើប តំ្ក ញគ្រែតៀវក្រូវ ដង៏ នោះ លើ តា ហ ប៉ើ អគ នោះ នឹង ស្វាប នោះក្ញ

វ៍ អគារវត្ថុសម្រាប់ នោះ ឧគាយតាម្រាប់ ក្បៀរ ហោង៍ ។៕ ះ ហោង៍ហោន គត្តដីមិត ។៕ ល្បងីលេង អគាព្រា ជ្ងំតំតើ ង៍ អវិវំបង ដុំ ហ្សហាង៦ ដ៏ពួត នោះ អាង បតា

រំមិស ក្រើ្មៈ ចំាបើឧភា ព្រួរពាន តាវ៍ភា ដំាក្ច រំច តំានោះ ហោវដីក្ដុ បំម៉ាវេះនី យលជាន៍ ហនហោង៍ ។ អង្គ្ររហាគ្រុប តំរ៉ឹព្រះតា ឧសដោត សត្រឹ ក ឈ្មោះ ពាហា គិរិ ស៊ឌវ៍រ តាឈ្មោះដេ

វ៍ ឧត្ឋិដ៏ ព្រះភ្ញូរ ដោត សត្រូវ ដានិតេដីដ៍ តាកាបតៅ ររង្គ ពំាទោវ ធាតុ ប្រុស នោះ យកមាសប៉ ។ តំប្រែដ ក្ត្រល ដោវសំមាគ ព្រះព្រហ្ម ដោត សត្រូវ នោះ ហើយ ដើរ ពួក ព្រហ្ម ហាបារាជ

[illegible] ញ [illegible] បំពុរ ពិ វ ទិរេះ គិត ព្រា ក្ដ ស៉ា ក្ដុំ ដេះ ញ [illegible] ហោ ត រ ង៉ៅ អក ញាក់ ត ញេះ ហ៉ា លេ ត ហោជ ហារាជ ធានសំ ក្ដ ត៉ វ សំ ពិ អវ ពួត នោះ បប្បំ វ តៅ ក្រូវ ក្ដុំ ព្រ

[illegible] ដងសម្លាប់ព្រះ [illegible] អញ្ចាញ ចូលតាំង បរិហារជំនួយ នៅព្រៃព្រះសង្ឃ តោតាំងនោះ ស្លាប់ហើយអស់ក្តី បានប្រាប់ដល់ព្រះពុទ្ធហោង ។ ទើបព្រះពុទ្ធ

អង្គ តាសព្វទ្រង់ ស្តាប់តា តានៅជាតិហើយ ដើររៀន [illegible] តតាំងនោះ បតាបង្គំ តាគ្រូស្រែចង់ នោះប្រែមានថៃ.. តំបូងស្ទើរ ហើយ នៅជាតិ ផ្កាបង្កាប់ [illegible] តាំង [illegible]

តាំងប្រែសើរហើយ [illegible] ព្រះស្តេច នៅព្រៃ នោះទ្រង់ ព្រះសង្ឃ ឯតោតាំងត្រូវបង្គ្រប់ នោះថា ស្តូកជាប៉ុនហោង អញឯងឯអាល បានប្រាសដល់ព្រះពុទ្ធហោង ។ ដែលដើរត្រូវលែងតាំង នោះទុក្ខ

[illegible] ស្ទើរ [illegible] អាងពោធិព្រៃឯតោឯទ្រង់ ឲ្យ តាំងនោះទុក នៅតែល [illegible] បង្គ្រប់នោះ ត្រូវតាប់ព្រះអង្គ ការថាបរិស័ទ [illegible] តាំងនោះ

[illegible] នៅ [illegible] ព្រះអង្គ [illegible] នោះ [illegible] សើរ [illegible] ហើយ [illegible] តាំង នោះ [illegible] ហើយ ហើយ [illegible]

ប៉ុះសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយប្រហោង ទៅផ្អៀងដង ស្លាបព្រះអង្គ ការទៅទីបរិនិព្វាន តាមឋាន នាំគ្នាអង្វរ ក៏លុះកាល ត្រីតព្រះហឫទ័យ ដើម្បីព្រះអង្គបន្ទូលទៅនឹងព្រះមហាអានន្ទ ថាម្នាល អានន្ទហើយ ប្រុសអាយ កាលវាងហាប ស៊ើប

បតាវញ្ញាណដឹងទៅយកបិណ្ឌបាតព្រះអង្គអានន្ទបែរ ពុទ្ធព្រះបន្ទូល សហើយ យកចីវរម្ហូបក្តួលនោះទៅថ្វាយព្រះករុណាបុនព្រះអង្គ ក្ខុបយកចីវរម្ហូបក្តួលអំពីព្រះអង្គអានន្ទនោះមកឃុំបព្រ

សុំបច្ចេកហើយ សេចក្តីសោះហាក់តកាត បញ្ញាទៅផ្សងដើងដ៏ ពពួកអរហន្តហ្ន័យ ដ៏បរិវារ នោះ៥០០ ឯកអង្គ នោះតាមព្រះអង្គទៅ លុះកាលកណ្តាលរាត្រី អរហន្តនោះយល់តាំង នោះហ្វ៊ើរ

ពព្រះអង្គទ្រង់ទតព្រះតមាងបុរៀន ព្រលួនពុះ តាំងព្រះបរមនា តសក្រូវនោះ បតតាម យិនហៀង ដើម្បីព្រះអង្គបន្ទូលថា ក្រុំ អង្វរសោះ ហៀសបញ្ញាខិត តាំងនោះ មកលុះតាំង នោះតើ

រករតាលៀកព្រះអង្គ ហើយត្រូវ សុតដ៏ខ្លួន ព្រោបប៉ុះ ស៊ិបថៃដើម្បីព្រះអង្គយកព្រះហស្ត ស្ទាប តាកលើ ក្បាល តាំងនោះហៀង បន្ទូលថា ម្នាលភាលាតិ៍រ កុំដ៏រំភើប ~~ថាព្រះស្លៀដិបសាំង៉ះតើបិតនាសអស៊ៀ~~ ដើម្បីតាំងនោះ

ពៈ

ពិស្រុតព ព្រះតេជគុណ ខ្ញុំបាទដេះតោយគួរពោល នោះជាធំ. ប្រើខ្ញុំបាតសំរាប់ព្រះអង្គទៀងហោង ។ កើតព្រះអង្គបង្គំយាត់ មែនតាតតារំ ហើយព្រះស្តេចអនុពាលទំអាស្រ័យ បើតួចោះ អញនិងទ្រង់បក្តុំលហោក
តាក ព្រះស្តេចញហោង ព្រះអង្គបង្គំលសំរាប់ស្ងាប់ហ្មោះ ហើយ ធ្វើ ពួព្រះអង្គឲ្យតាវតា ចម្ការចាំងង បញ្ជូនិលច្វង តារំ ចោះហៀង ចាំហើយ ក្រាបលាព្រះអង្គ ហើយ តែរចេញ ចោរយតាំ
ត្បោលដំកៈតោយ ហ្វូវ ភ្នាក់ឆាងលើ ត្រូវមោក សំភ្លារ រិត រិចោៈ អាតាហ្នូង ចោរ តល លំនូវអត្តា ហើយ តាំងនៃតាវតាតេ ចម្ការបង់ ចោះចិន្តេលតេច ចិន្តេល សុលតលរិ
រាជមើង រិតារ្យ ចោះតាល្ហ ពិតលអ ឈ្ងលសំត្យ ចោះ ចាង ចោរកេត ពួតចាតុបហាតដ៏ តារ្យស្ទិត្យ ចាងដាចោវបុត ។ ឈ្មោះហត្ថនៅបុត ប្រែតត្តហោង ។ ក្តី ហេតតែ
សំហ្កាតាវតា ចម្ការបង់ ចោះឯងហោង ។ នេះពោធិ៍ឲ្យមហាសបារសងង្គហ្ស៊ីយ ស្អាប់ដំបិ នេអា ហើយ ឲ្យយកតំដបិ ផាអរំបទ្ធតាកុ ខាត ហោង ស្តេចបេវង់ឧសតា ។ ក្តីណាងនិយរ ទេសតាតក្ដុំតិ អហេ ក្រតា

លក្ខណា មិនតែ សតក្តាំបរិងអត្ថក្ថា ឃុត្តិកា សនសេសាងលក្ខិ ដរតាងពហងមិអសេក្ខាន បត់បត្តាង្វាល សេក្ខានបង្ក្រោះសេងបញ្ញាស្ស រសេសាងបត្តបញ្ញាស្ស សង្ខារអសង្ខតារ៉វ៉តានិ · តាស្រេរពេយចិរហំ បត់កិត្តិ

តតារប្រៀវក្ខេបបត្តាង្វាល លក្ខណត្ត ១.១ វិវត ៧. នោះមា ន ព្វត តាំងភត្តុ វិវិតា. នោះមានព្វតត្រៃបភត្តុ វិវត ២ មានព្វតស ១ ចូបភិក្ខុ វិវតងជាបូតាប និងក្រុង នោះហៀ តាល

ត នោះឪតាំ ចម្រើនរតិក្រៃពេក វាគ្នា ចតក្រឹតារ ងិង ព្រះ ត្ត ឪតាំ បវ្វើរ ពេក នោះ តេងិ ពាងវានងិយាក្រាល២ណា ទ អងិរាង ងិ យាគ្រ បម្រៅតាំ នោះឈ្មោះរៀង ឪបុលដារិ

កា នោះរោាង ១ មានតាល ស្វ្រៀវ ក្រែក នោះគ្រាវសំស្តាញ្ញ បសារពេជ ពាញានព្រះអង្គ ស្តេចយ ឥន្ទ្រទ្រង់ ញាណងិត្ត រសេស នោះ ចតពិវា ឈ្មោះ តិជពិតពិលរមិលងើល

គួរតាំងដេត ពព្វ តាំលតង់ផឹងហ៊ា គួរព្វតតាក្តុ ពាលពាតសង្ក្រា នេះហៀ ព្រះអង្គមិលមើល នោវយល់ ឈៀឪភូលតារិកា នោះហៀ ព្រះអង្គបន្តូលថាទៅឪឈៀឪបលតារិកា នេះហៀ និងចាំងលុះ តៅ គួរ

រ

ប្រាជ្ញាញាណ ថ្ងៃ កើតកាត់ប្រាកដ ស្រុកទៀង មិនក្រោះស្បៀ ព្រះអង្គទ្រង់ទ្រាំ វិស្សាសលោះ ហើយ ត្រូវស្ដេចលេលាយាត្រា ទៅយកព្រះបុត្រា សង្វាត់ប្រោសបន្ទូលដដែលហើយ អាងកាលព្រះអង្គ ស្ដេចទៅដើរដែរអ

រហាងទុំ៥.. អាងកាលព្រះអង្គស្ដេចទៅ ដើរដឹងព្រះ មហាអង្គុងដឹង អាងកាលព្រះអង្គ អាងព្រះតំរិះសារនោះ ព្រៃតែអាងតំហ្លួរ ប្រាកដ ពេក ហោង ឯរី ពាក្យព្រះអ

ង្គទាំង២ពាក្យ នោះ ចិញ្ចឹមព្រះអង្គ ទៅ២ ក្រោយ ព្រៀល រវៀល ដ៏ ២ ព្រះអង្គ គ្រប់ហស ឡើងស្មោះប្រែធ្វើ ទៅស្រិស ងជំក្ដុំ ប្ដូរ គឺហោតតែផ្ដះ អង្គុកាប ព្រះអង្គ នោះ គ្រូវ

សួតមាក់ដុស ហ្មើន ប្រហាងប៉ុង ក្បួនរនោះ នោះមិតសួយ ព្រះប្រាព្រះអង្គទាំង២ ឡើងកូបអត់យកអង្គ ព្រះបុត្រហ៊ាមោត ទៅ តាំតាសន្ទាតលើស្លុតាំ តាជ់ហៀ ម្រសើរ តោរ ទ្រូវ តំដើរង្វ

ស្ដេចទៅសោតាប ព្ហាលដៃដ៏ខ្លួនចាប់ ឲ្យពាបមើតអំពាល ត្រូវក្រសរវាត ហ្មោកដង ជ្រើងដងមិញ ហោតក្រោអង្គតា ព្រះអង្គ គ្រាប់ហ្វូវ នោះ រាជ្យធ្វើដាពប ឯាពស្មើត ប្រឹងតត្រុបតោ ទ្រូតចង់ ដំរាះ ប្រាបពាប ប្រាសពោ

ជូនសំរ៉ាប់ហោរ គ្មានតលតារ ស្មៀ គោះ យល់តហូរហើយ ចុះសរហាជូនជ ធ្វើហ្សឹ្យ សឹង តសោធ្វើបតាដុតាព្រ បំភ្លេងបសារព្រេងតាញាណ នោះហោង ខ្ញុំ នោះព្រះដៅតល ឆាដ ទបលញាវិកា នោះ ឆាដត្រូវសំឿ
ស្មៀ ចាតាប្រាក្ដកៀ បំភ្លៀ ដឹងក្រៀវប្ញុះ ឆាលត្រូវលើ្លះ នោះលៀ ឆាដ នោះវិតជចាំទិះ សព្បៀ ខ្ញុំតាអ្ញៀ មាឃ្លាយ សេះ ដឹង មានប្រាថ្នាតលបំពេ ក្រាន សំខ្លេវតា នោះ គ្មានលៀ មា
ដស្សៀ ក្មុំដឹង ដុតាប្រ ព្រះរាជតាមោះ ពេស្ត្រីប្រែះ ពេស្មោះ តេ ធំាំបណោ ចេលដាំសន្តូរ ឯតាត្រូវតក្តាបសៅ ឱ្យប្បៀ ដៃប្បូ វេចជហោដ ចះអញ្ចៀ ខ្ញុំត្រូពេកហារណបះណ្សា
បើ ត្រូវបោះ ហើយ អញ យកត្រូវហៅ ដៃញ ភ្នំ ទីក្តបលុ ក្បវទញ ជើ្តា ឆាប់ភ្លាន សេះ ឆាដកតាវ់ម្យ៉ា យល្មោះហើយ យក ត្រូវហៅដៃញ ភ្លារទីក្តបល នោះធាន ៦ ប ភ្លារ ហើយ ឆា
~~ចិត្រូបោះ~~ ដតានយ តដោរប្រ ព្រះតជាតត ហើយឱ្យដែលតាដ ចុប ប ភ្លី បប្រិនប ត្រូលចាប្រ តិត ព្រះ តមានបុនវលេប ថ្ងៃ ម្ដែ តហោត្លើដះ ខ្ញុំយក ភ្លា ដលបលទីក្តបុល ថ្ងៃ ៦ ប ភ្លារ បក ប្រុង ព្រះអង្គនេះ

ណា នោះខ្ញុំមកកើតតាល ៣.. ឆាតក្តី ៣... ឆាតក្តី ឯសេងឆាតក្តី ត្រូវណាហោវឆា អ្នកតាំសង្ខារឥតត្រូវទោះ នោះកាំប៉ាំងមាន ត្រូវខ្ញុំរំលោះហោង តាល្អបើឆាងទ្រង់ប្រាថា ត្រូវទោះហើយ ត្រូវព្រះតមានបុនព្រះ

អង្គបន្ទូលថាហើយ ឆាងទ្រង់ថាសិកាហើយ ចំបូងទ្រង់ថាសិកា ប្រាថ្នា មានប្រការម្តងបីញាណ កុំឲ្យបង្ហើរ សំរើរ ទាន ត្រូវក្តីបាំង ដប្រាថ្នាពោះកៀងប្រតក្តហោង។ កាល់ព្រះតថា

តតព្រះអង្គបន្ទូលអំឡា ឈ្មោះហើយ ខ្យរនោះត្រូវឆាឌ ក្តបល នោះរួតអង្គេតព្រែកេតភ្លើង នោវឲ្យតកាត្តាលអតាល ហើយវិតាឲ្យយ ឲ្យបញ្ចេញ បីត្រូវអំតយកកតានមា្យ

នតិចព្រះតមានបុននោះហោងរំព្រះតមានបុនព្រ :អង្គ ឧតរំមិលមើលភ្លើង នោវ យលតហ្សរប្រកដ្ឋ ត្រូវទោះត្រូវ ព្រះអង្គញាណ ឆាងនេនះ អតាកក្តតាលនោវឧត្តើ

ធា ហើយ កុំឆាងនិងទានកើតជាប្រុស ហើយទានព្រាណ ដព្រះបរមតពោធិ្ស ប្តូព្រះអង្គនោះឆៀងប្រតតហោង ។ នេះហោងឈ្មោះហោវ នតប្រតបនិង្គប្រាថ្នាហង្ស នូវបុកក្តិលឆ្លួសាង្ហ

បើដិដ្ឋាហិ សំឃ្ញាតស្សរ សំម្ញាតនិពាំង ហើយ ឱ្យមានចត់ឆោះ ប្រិតាបនិដ្ឋប្រធាហង្ស ឆោះហើយ អ្នកឆោះឯដ៏ឯាង ត្រាល ដំព្រះបរេចគាំពោង្យ ត្រូវបធាដដ្ឋបលធារិកា ឆោះឯដ៏ហោដ ។·។ ឥតអ

ពិធម្មត្តសង្គិហៈ·១ចិត្តសង្គិហំ ១គាគោឆាង ប ត្តគ្រោបរិប្រិឆោ ។·។ ប្រជាគតត្រើយវិ្យ យើដ្ឋដិដ្ឋ ល្វិត្យ · គារងធាត់រុងប ៤ ឈ្មោះហោរ · បើគាឯជិ ទិតៈ

សព្វ្រោះ មានឲ្យតុអតិ ព្រះអភិធម្មត សំព្រោះ ទំព្យា សំម្ភោ ល្បើបបំ ឥតបត្តរ័ ល្បិ បេបំហ្វ ប្រិកាវំ៖ អំហ្សាញេះ ហោដ្ឋ ~ ។·។·។·។·។

។·។·។

ᬦᬾᬄ ᬰᬄ ᬲᬲᬢᬶ ᬫᬸ ᬦᬾᬓ᭄ᬤ [illegible]